

Nu sănt acela

Dragos Niculescu

Nu, iubito, eu nu sănt cel cu urechea tăiată.
În ochiul meu jilav dorm cîmpiiile și dorm mări.
Caut în soartă mereu un ghimpe de cioară spurcată.
Sânt visul nesfîrșit al unei lungi și galbene cărări.

Nu, iubito, eu nu sănt cel cu urechea tăiată.
Arcul meu dă muguri, din tolbă îmi ies pe rînd fluturii nopții.
Ia-ți chitara și cîntă-mi, dezvelește-ți piciorul de fată...
Se vor întoarce-n curînd cavalerii, apusul va bate în fierul porții.

Nu, iubito, eu nu sănt cel cu urechea tăiată.
Sânt cel cu care într-o bună zi vei înota și vei adormi în larg.
Aprind foc lîngă peșteri, dau în cărți de mamă și de tată.
Vorbele rele ale lumii de mine se izbesc și se sparg.

Nu, iubito, eu nu sănt cel cu urechea tăiată.
Am auzit că l-au ridicat cînd se oglindea într-o fîntînă.
De-o veche lovitură de sabie mi-e inima însemnată.
În brațele mele, ca într-un chivot stai tu și legea bătrînă.

(Din volumul "Înger fără statuie")